

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM en van interveniënte in hun eigen kosten alsook in die van Wolf Oil.

Aangevoerd middel

- schending van de artikelen 8, lid 1, onder b), 75 en 76, lid 1, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 14 januari 2015 — Alkarim for Trade and Industry/Raad**(Zaak T-35/15)**

(2015/C 089/47)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrië) (vertegenwoordigers: J.-P. Buyle en L. Cloquet, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1105/2014 van de Raad van 20 oktober 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, voor zover deze verzoekende partij betreft;
- nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2014/730/GBVB van de Raad van 20 oktober 2014 houdende uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, voor zover dit verzoekende partij betreft;
- verwijzing van de Raad in alle kosten van het geding, daaronder begrepen die van verzoekende partij.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces, voor zover verzoekende partij nooit is gehoord voordat de litigieuze sancties werden aangenomen.
2. Tweede middel: kennelijk onjuiste beoordeling van de feiten.
3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel.
4. Vierde middel: onevenredige schending van het eigendomsrecht en het recht een beroepsactiviteit uit te oefenen.

5. Vijfde middel: onwettigheid van de bestreden besluiten, voor zover de voorwaarden van artikel 32 van besluit 2013/255/GBVB ⁽¹⁾ en van de artikelen 14 en 26 van verordening 36/2012 ⁽²⁾ niet zijn vervuld, aangezien verzoekende partij nooit bewust en opzettelijk heeft deelgenomen aan activiteiten die tot doel hebben de Europese of internationale sancties te omzeilen.
6. Zesde middel: misbruik van bevoegdheid, aangezien op basis van objectieve, relevante en onderling overeenstemmende aanwijzingen kan worden aangenomen dat de bestreden maatregelen zijn genomen met het overwegende doel andere dan de gestelde doeleinden te bereiken (uitsluiting van de markt — bevoordeling van andere spelers).
7. Zevende middel: schending van de motiveringsplicht.

⁽¹⁾ Besluit 2013/255/GBVB van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 147, blz. 14).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 36/2012 van de Raad van 18 januari 2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië en tot intrekking van verordening (EU) nr. 442/2011 (PB L 16, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 januari 2015 — Hispasat/Commissie

(Zaak T-36/15)

(2015/C 089/48)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Hispasat, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo en A. Balcells Cartagena, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van de litigieuze beschikking, in het bijzonder van artikel 1 van de beschikking, voor zover daarbij staatssteun met betrekking tot HISPASAT onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard;
- dientengevolge, nietigverklaring van de in de artikelen 3 en 4 van de beschikking opgenomen terugvorderingsbevelen, en
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Verzoekster is van mening dat de Commissie, door HISPASAT S.A. als de directe begunstigde van de bestreden maatregel aan te merken, blijkt heeft gegeven van een kennelijk onjuiste opvatting van de feiten die moet leiden tot de nietigverklaring van de beschikking, aangezien die onderneming niet heeft deelgenomen aan de maatregelen en niet is begunstigd door die maatregelen. Voorts stelt verzoekster schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de Commissie na de opening van het onderzoek, zonder de feitelijke situatie te onderzoeken en zonder het HISPASAT S.A. mogelijk te maken in de loop van de administratieve procedure te worden gehoord, verzoekster als begunstigde van de maatregelen heeft aangemerkt.
2. Subsidiair betoogt verzoekster dat de Commissie de artikelen 106 en 107 VWEU alsook het aan de Verdragen gehechte protocol nr. 26 heeft geschonden, aangezien de door de beschikking bestreden maatregelen geen staatssteun vormen, omdat er geen sprake is van een economische activiteit, maar wel een eigen activiteit van de overheidsinstanties als overheid. Meer subsidiair is verzoekster van mening dat in de litigieuze beschikking ten onrechte is geconcludeerd dat de bestreden maatregelen geen verband hielden met het verrichten van een dienst van algemeen economisch belang (DAEB) en dat derhalve een onjuiste beoordeling is gemaakt van de toepasbaarheid van de Altmark-rechtspraak en van beschikking 2005/842/EG betreffende de toepassing van artikel 86, lid 2, van het EG-Verdrag op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst die aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen wordt toegekend (DAEB-beschikking), die had kunnen leiden tot de vaststelling dat er geen sprake was van steun of dat eventuele steun verenigbaar was met de interne markt.